

Sag C-605/20**Sammenfatning af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

17. november 2020

Forelæggende ret:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Afgørelse af:

1. juli 2020

Sagsøger/appellant:

Suzlon Wind Energy Portugal — Energia Eólica Unipessoal, Lda

Sagsøgt/Indstævnt:

Autoridade Tributária e Aduaneira (Portugal)

Hovedsagens genstand

Pålæggelse af moms vedrørende tjenesteydelser leveret af appellanten i hovedsagen til et selskab med hjemsted i Indien, der tilhører samme koncern, i forbindelse med levering af materiale bestemt til reparation eller udskiftning i garantiperioden af vindmøllevinger fremstillet og leveret af det andet selskab til det første selskab. Berigtiget momsansættelse, der ikke er afregnet på de debetnotaer, som appellanten har udstedt til det indiske selskab. Overensstemmelse med EU-retten, nærmere bestemt artikel 2, nr. 1), i momsdirektivet 77/388/EØF, den portugisiske afgiftsmyndigheds fortolkning af momspligt i cirkulære nr. 49424 af 4. maj 1989 fra Direção de Serviços do IVA (momsdirektoratet).

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, nærmere bestemt artikel 2, nr. 1), i momsdirektivet 77/388/EØF, artikel 267, litra b), TEUF.

Præjudicielle spørgsmål

I Er EU-retten til hinder for en fortolkning, hvorefter reparationer, der foretages i den såkaldte »garantiperiode«, kun anses for afgiftsfritagne transaktioner, når de foretages vederlagsfrit, og for så vidt som de stiltiende er inkluderet i salgsprisen for det produkt, der er dækket af garantien, således at de tjenesteydelser, der leveres i garantiperioden, skal anses for at være afgiftspligtige (uanset om de indebærer anvendelse af materialer eller ej), der er underlagt fakturering, da de nødvendigvis skal anses for levering af tjenesteydelser mod vederlag?

II Skal udstedelsen af en debetnota til en leverandør af vindmøllekomponenter med henblik på godtgørelse af de omkostninger, som køberen af disse varer har afholdt i garantiperioden for udskiftningen af komponenter (ny indførsel af produkter fra leverandøren, som har været pålagt moms, og som har udløst en fradragsret) og for en tilsvarende reparation (gennem erhvervelse af ydelser til tredjemand med afregning af moms) i forbindelse med levering til tredjemand af installationservice vedrørende en vindmøllepark på vegne af den nævnte køber (tilhørende samme koncern som sælgeren, der er hjemmehørende i et tredjeland) anses for en simpel transaktion i form af overvæltning af udgifter og som sådan som moms fritaget eller som en tjenesteydelse mod vederlag, der skal medføre afregning af afgiften?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, p. 1; EE 09/01, p. 54).

Domstolens dom af 29. april 2004, EDM (sag C-77/01).

Anførte nationale retsfor skrifter

Artikel 4 og artikel 16, nr. 6, i Código do IVA (momsloven, herefter »CIVA«), lovdekret nr. 394-B/84 (offentliggjort i *Diário da República* nr. 297/1984, 1. Suplemento, serie I af 26. december 1984) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder.

Cirkulære nr. 49424 af 4. maj 1989 af Direção de Serviços do IVA (momsdirektoratet), der findes på Portal das Finanças: https://info.portaldasfinancas.gov.pt/pt/informacao_fiscal/legislacao/instrucoes_ad_ministrativas/Documents/oficio-circulado_49424_de_04-05-1989_direccao_de_servicos_do_iva.pdf.

Kortfattet fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren og appellanten i tvisten i hovedsagen (herefter »appellanten«) har som selskabsformål fremstilling, montering, drift, markedsføring, installation, udvikling, bearbejdning, drift og vedligeholdelse og levering af tjenesteydelser inden for energisektoren, navnlig inden for vindenergi og udvikling af dertil knyttede aktiviteter.
- 2 I 2009 var appellanten 100% ejet af Suzlon Wind Energy A/S, der har hjemsted i Danmark, og som selv var ejet af det indiske selskab Suzlon Energy Limited.
- 3 Den 17. juni 2006 indgik det indiske selskab Suzlon Energy Limited en aftale med det danske selskab Suzlon Energy A/S benævnt »Terms and Conditions of Sales Agreement« (aftale om vilkår og betingelser for salg), der skulle gælde for dets datterselskaber.
- 4 I henhold til denne aftale blev det bl.a. fastlagt, at levering af vindmølleprojekter og al hjælpeudstyr (herefter samlet »vindmøllerne«) mellem køber og leverandør og mellem køberen og dennes datterselskaber skulle være omfattet af denne aftale.
- 5 I henhold til aftalens vilkår 11.0 »[skal] leverandøren [...] garantere alle dele, som denne har fremstillet, imod fabrikationsfejl med en garantiperiode på to (2) år regnet fra datoen for indgåelsen af handelstransaktionen, hvor leverandøren betaler alle dele, reparationer og transport til projektet, og køberen betaler arbejdsomkostningerne ved udskiftning af reservedele. For så vidt angår de dele af vindmøllerne, som leverandøren køber hos sine egne leverandører, overfører leverandøren leveringskontrakterne til køberen og giver køberen alle nødvendige tilladelser for at kunne kontakte disse leverandører direkte vedrørende alle spørgsmål om garanti, reparationer eller udskiftning uden omkostninger af de dele, der er købt hos tredjemand. I alle disse tilfælde afholdes omkostningerne ved garantien/de tilknyttede omkostninger af køberen, som ikke kan overvæltes på leverandøren [...]«
- 6 I forbindelse med en række entreprisekontrakter om levering og samling af vindmøller til vindmølleparker beliggende flere steder på det portugisiske fastland, som nærmere angivet i sagsakterne i hovedsagen, og som tilhører andre virksomheder, erhvervede appellanten i 2007 og 2008 hos det indiske selskab Suzlon Energy Limited ved direkte import i alt 21 vindmøller bestående af 63 vinger, hvis samlede omkostninger beløb sig til 3 879 000 EUR.
- 7 Fra september 2007 begyndte de idriftsatte turbiner S88 V2 at fremvise en revne, der forekom i alle vinger i de i foregående præmis nævnte vindmøller, hvis placering og geometri viste, at der ikke var tale om en individuel anomali, men om en generel seriel fejl, som krævede reparation eller udskiftning.

8 Den 25. januar 2008 indgik appellanten («SWEP») en aftale med det indiske selskab Suzlon Energy Limited («SEL») benævnt »Services Agreement« (serviceaftale), som for så vidt angår den foreliggende sag bestemte følgende:

»A – SEL er et erhvervsdrivende selskab med hjemsted i Indien, der er specialist og førende i sektoren for vindmølleudstyr og -teknologi.

B – SWEP er et portugisisk handelsselskab inden for handel, opførelse, installation og reparation af vindmølleudstyr [(vindmøller)] med kapacitet til at etablere et reparationsanlæg [af vindmøller] i Portugal [...].

[...]

D – SEL ønsker reparation af 63 vinger i de 21 [vindmøller], der befinder sig i vindmølleparkerne [identificeret i kontrakten], ved reparation eller udskiftning af hver enkelt vinge.

E – Erstatningsvingerne, der skal erstatte de nuværende beskadigede vinger, som i øjeblikket er fastgjort i turbinerne, skal transporteres fra Indien til Portugal.

F – De vinger, der vil blive repareret, er dem, der på nuværende tidspunkt er installeret i [vindmøllerne], der skal afinstalleres, repareres i det såkaldte »genanvendelsesområde« og herefter geninstalleres i en [vindmølle].

Første vilkår – Serviceydelser

1. SEL forpligter sig til at levere følgende serviceydelser [...] til SWEP i overensstemmelse med bestemmelserne i denne kontrakt:

a) Yde SWEP bistand i forbindelse med reparation eller individuel udskiftning af de [identificerede] vinger i overensstemmelse med SWEP's anmodninger og instrukser.

b) Bistå SWEP i hele logistikken vedrørende den reparation, der er omhandlet i det foregående litra.

c) [Toldmæssig bistand]

2. Med henblik på en korrekt udførelse af de ydelser, som SEL leverer til SWEP, forpligter sidstnævnte sig sammen med SEL til:

a) At stille anlæg, der betegnes »genanvendelsesområder«, og tjenester vedrørende lagring og håndtering af vingerne til rådighed

b) På vegne af SEL at erhverve alt det udstyr og alle materialer, der er nødvendige til *eftermontering* af vingerne

c) [Transport]

[...]

Anden vilkår – Eftermonteringsprocedure (*retrofitting*) og tidsplan [...]

Fjerde vilkår – SEL er ikke SWEP's agent

Den forbindelse, der ved nærværende kontrakt er etableret mellem SEL og SWEP er en forbindelse mellem en kunde og en tjenesteyder, ikke et forhold mellem arbejdsgiver og ansat, mellem selskabsdeltagere eller et joint venture, for så vidt som SEL handler for egen regning og ikke i SWEP's interesse og ikke har nogen evne til at forpligte SWEP hverken udtrykkelig eller stiltiende, hverken i SWEP's interesse eller navn eller til at binde SWEP på nogen måde [...]

- 9 Mellem september 2007 og marts 2009 foretog appellanten reparation eller udskiftning på det nationale område af de vinger, der var nævnt i kontrakten, samt andre komponenter i vindmøllerne, der havde frembudt tekniske mangler, ved at indkøbe materiel og ydelser i underentreprise fra tredjemand, som udstedte de tilsvarende fakturaer i appellantens navn, som appellanten bogførte som debettransaktioner, og i den forbindelse gjorde brug af retten til momsfradrag.
- 10 Den 27. februar og den 31. marts 2009 udstedte appellanten tre debetnotaer på henholdsvis 2 909 643 EUR, 1 913 533,68 EUR og 3 263 454,84 EUR til det indiske selskab Suzlon Energy Limited vedrørende de tjenesteydelser, som appellanten leverede i Portugal.
- 11 I 2011 gennemførte Serviços de Inspeção Tributária (afgiftskontroltjenesten) ved Direção de Finanças (finansdirektoratet) i Lissabon en delvis afgiftskontrol af appellanten vedrørende afregningen af moms for skatteåret 2009.
- 12 I den rapport af 31. maj 2012, der blev udarbejdet på baggrund af afgiftskontrollen, blev der foreslået en række korrektioner af rent matematisk karakter på i alt 1 485 940,93 EUR i forhold til den moms, der skulle afregnes for regnskabsåret 2009, som især skyldtes uregelmæssigheder vedrørende de debetnotaer, som appellanten havde udstedt til det ovennævnte indiske selskab Suzlon Energy Limited, hvori der hverken var beregnet moms eller angivet nogen begrundelse for momsfrigørelsen, da den afgiftspligtige person var af den opfattelse, at de vedrørte en erstatning, der således var undtaget fra momsafgiftsgrundlaget i overensstemmelse med momslovens artikel 16, nr. 6.
- 13 I lyset af de faktiske omstændigheder, der var fastslået i rapporten fra afgiftskontrollen, udstedte afgiftsmyndigheden efteropkrævninger af moms med tillæg af renter for februar, marts og november 2009 for et samlet beløb på 1 666 710,02 EUR.
- 14 Appellanten anlagde sag til prøvelse af disse afgiftsansættelser ved Tribunal Tributário de Lisboa (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Lissabon), som ved dom af 30. juni 2017 afviste sagen. Der blev iværksat appel af denne afgørelse

ved Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er den forelæggende ret i den foreliggende sag.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 15 Appellanten har i den foreliggende sag gjort gældende, at de omhandlede transaktioner, som var genstand for den afgiftskontrolrapport, der lå til grund for momsopkrævningen, er fritagne transaktioner, eftersom der er tale om vederlagsfrie transaktioner.
- 16 Dette skyldes, at den blotte overvæltning på leverandøren af de nøjagtige udgifter, som kunden har afholdt til reparation eller udskiftning af varer, der er købt i løbet af garantiperioden, ikke har til formål vedvarende at opnå indtægter – som vederlag – og derfor ikke er af økonomisk karakter.
- 17 I det foreliggende tilfælde blev denne overvæltning ikke foretaget til gengæld for en kompensation fra leverandørens side, men alene med det formål at få dækket de omkostninger, som kunden (appellanten) havde afholdt ved udførelsen af en opgave, der påhvilede leverandøren, eftersom den var dækket af den garanti for produktets rette funktion, der indgik i salgsprisen, dvs. som en ret til tilbagesøgning.
- 18 Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom fejlagtigt har udledt, at der var tale om en afgiftspligtig transaktion på baggrund af det fradrag af afgiften, som appellanten havde foretaget. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 168 og CIVA's artikel 19ff. er ræsonnementet imidlertid netop det modsatte.
- 19 Den anden fejl i den appellerede dom følger ifølge appellanten af en formodning om, at der foreligger en tjenesteydelse, med det formål at afgiftspålægge en simpel overvæltning af omkostningerne uden anvendelse af nogen margen i forbindelse med reparationen af defekte produkter i garantiperioden.
- 20 Faktisk har den portugisiske afgiftsmyndighed ligeledes ifølge appellanten gentagne gange fundet, at overvæltningen af det nøjagtige udgiftsbeløb – dvs. uden nogen margen – ikke er en levering af tjenesteydelser og ikke er omfattet af momsens anvendelsesområde.
- 21 Det er i denne retning, at Domstolen ligeledes udtalte sig i dom af 29. april 2004, EDM (sag C-77/01), hvoraf det ifølge appellanten kan udledes, at hvis overvæltningen af en udgift sker med et nøjagtigt beløb – uden margen, som det også er tilfældet i den foreliggende sag – er der ikke tale om vederlag, og der foreligger følgelig ikke en momspligtig transaktion.
- 22 Afgiftsmyndigheden er derimod af den opfattelse, at de reparationsydelser, der fremgår af beskrivelsen af de transaktioner, der er indeholdt i de omtvistede debetnotaer, og som SUZLON PORTUGAL har opkrævet over for producenten, den indiske virksomhed SUZLON, er underlagt den normale momssats i Portugal

i overensstemmelse med CIVA's artikel 4 og 18, således at den afgift, der skal betales herfor, udgør 1 481 872,31 EUR.

- 23 Det forholder sig således, fordi den opfattelse, der er indeholdt i momsdirektoratets cirkulære nr. 49424 af 4. maj 1989, der finder anvendelse på tjenesteydelser, som kunden leverer til leverandøren i løbet af garantiperioden, finder anvendelse på disse transaktioner, hvorefter:

»1. Reparationer, der foretages i den såkaldte »garantiperiode«, anses kun for afgiftsfritagne transaktioner, når de foretages vederlagsfrit, for så vidt som det altid er blevet forstået, at de stiltiende er indgået i salgsprisen for det produkt, der er dækket af garantien, således at de ikke kan sidestilles med transaktioner, der udføres mod vederlag, således som det under andre omstændigheder må være i overensstemmelse med CIVA's artikel 3, nr. 3, litra f), og artikel 4, nr. 2, litra b). Når disse tjenesteydelser (uanset om de indebærer anvendelse af materialer eller ej) faktureres, anses de utvetydigt for at være transaktioner, der udføres mod vederlag, og de er derfor afgiftspligtige i henhold til [CIVA's] almindelige bestemmelser.

2. For så vidt som reparationerne faktureres, dvs. når der er tale om et gebyr til tredjemand (det være kunden, forhandleren eller producenten), skal afgiften derfor betales, og det samme gælder, når der i stedet for en debitering foretaget af reparatøren eller forhandleren foreligger en kreditering meddelt af forhandleren eller producenten.

[...]

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 24 Den tvist, der er indbragt for Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) inden for rammerne af den sag, som appellanten har anlagt til prøvelse af Tribunal Tributário de Lisboa (domstolen i skatteretlige sager i Lissabon) afgørelse, vedrører spørgsmålet om, hvor appellants anfægtelse af den matematiske korrektion af momsopkrævningerne for februar, marts og november 2009, som i det væsentlige er konsekvensen af den omstændighed, at appellanten ikke har foretaget en momsansættelse af de debetnotaer, som blev udstedt til Suzlon Energy Limited, som var ejer af Suzlon Wind Energy A/S med hjemsted i Danmark, og samtidig indehaver af appellants samlede aktiekapital, er begrundet. Der var således tale om koncerninterne transaktioner.
- 25 Det spørgsmål, der ligger til grund for tvisten i denne del, er, hvorvidt overvæltningen [af omkostningerne] er momspligtig ved udstedelse af debetnotaer vedrørende reparationer eller udskiftning af vindmøllernes vinger og andre komponenter, som appellanten har foretaget til fordel for sine kunder (virksomheder, med hvem appellanten havde indgået kontrakter om levering og montering af vindmøller, som appellanten havde erhvervet hos det indiske selskab

Suzlon Energy Limited). Appellanten er af den opfattelse, at de omhandlede transaktioner ikke er momspligtige, eftersom selskabet ikke har leveret nogen ydelse mod vederlag til det indiske selskab Suzlon Energy Limited. De omhandlede debettransaktioner, der følger af de omkostninger, der allerede er nævnt for at afhjælpe mangler ved vindmøllernes vinger, skal kvalificeres som transaktioner uden noget økonomisk indhold, eftersom de er dækket af garantien for det udstyr, som den indiske virksomhed havde leveret til den. Appellanten har i det væsentlige gjort gældende, at de omtvistede transaktioner blot udgør en overvæltning til det indiske selskab af de omkostninger, der er afholdt i løbet af garantiperioden, ved at »korrigere« manglerne ved de komponenter i vindmøllerne, som appellanten havde erhvervet hos dette selskab. Som resultat heraf står man derfor over for omkostninger i forbindelse med køb af varer og køb af tjenesteydelser fra tredjeparter, der er foretaget som alternativ til en fornyet forsendelse af varer (konkret vindmøllevingerne) til Indien eller som alternativ i afventning af det indiske selskabs levering af nye materialer, hvilket er begrundet i nødvendigheden af at sikre, at problemet blev løst rettidigt.

- 26 Dette er ifølge appellanten grunden til, at de faktiske omstændigheder, der er fastslået, skal anses for at være overvæltning fra køberen til sælgeren af et defekt produkt af de omkostninger, der er forbundet med reparation af produktet (en form for »ret til tilbagesøgning«), og ikke som en tjenesteydelse til fordel for sælgeren af komponenterne.
- 27 Appellanten har tilføjet, at selv om man antager, at der er tale om en tjenesteydelse, kan denne under ingen omstændigheder betegnes som en tjenesteydelse mod vederlag, eftersom selskabet ikke har modtaget noget vederlag fra det indiske selskab for de handlinger, der er foretaget med det formål at afhjælpe manglerne ved de varer, som selskabet havde leveret, og har begrænset sig til at modtage et beløb svarende til de afholdte omkostninger, således at der heller ikke af denne grund (transaktionernes manglende karakter af vederlag) er grund til at opkræve moms.
- 28 Afgiftsmyndigheden er imidlertid af den opfattelse, at de udstedte debetnotaer ikke kan anses for en »simpel omkostningsgodtgørelse for de [af appellanten] indkøbte elementer« hos det indiske selskab, eftersom reparationen af vingerne blev foretaget inden for rammerne af den servicekontrakt, der var indgået mellem de to selskaber, og eftersom appellanten ikke havde bogført nogen »rabat« i den pris, der oprindeligt var betalt for de importerede materialer, eller nogen berigtigelse af den moms, der dengang var blevet betalt og fradraget. Til støtte for påstanden om, at disse transaktioner er momspligtige, har afgiftsmyndigheden tilføjet, at selv om de omhandlede transaktioner skulle anses for at være dækket af garantien for de af den pågældende leverandør leverede reservedele, dvs. at de beløb, der blev afkrævet Suzlon Indien, juridisk skal sidestilles med overvæltningen af omkostningerne, skal disse transaktioner under alle omstændigheder anses for at være foretaget mod vederlag i overensstemmelse med cirkulære nr. 49424 af 4. maj 1989 om »reparationer af produkter i garantiperioden«, enten fordi en sådan aktivitet indebærer en import af de

udskiftede materialer (import, der er foranstaltet af appellanten ved anmodning om en omlevering fra Suzlon Indien) for hvilken der atter blev afregnet moms (som blev fratrukket efterfølgende) og told, eller fordi det var nødvendigt at købe ydelser fra tredjeparter for at foretage reparationerne.

- 29 Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er anset for godtgjort, og som appellanten i sine anbringender klart har afvist at ville bestride, konstateret, at den indiske virksomhed og appellanten har indgået en serviceaftale (»Serviceydelser«, hvortil der henvises i redegørelsen for de faktiske omstændigheder), hvis fjerde vilkår udtrykkeligt fastslår, at »den forbindelse, der er etableret ved nærværende kontrakt mellem SEL [det indiske selskab] og SWEP [appellanten] er en forbindelse mellem en kunde og en tjenesteyder [...] for så vidt som SEL handler for egen regning og ikke i SWEP's [appellantens] interesse«.
- 30 Ifølge den forelæggende ret fremgår det af kontraktens indhold, at der er tale om en aftale om tjenesteydelser, i henhold til hvilken det indiske selskab har ydet materiel og teknisk støtte til appellanten med henblik på etablering af et anlæg til reparation af vindmøller i Portugal.
- 31 Der foreligger ikke noget dokument, der viser, at appellanten har udført udskiftnings- og reparationsaktiviteterne for komponenter i det indiske selskabs navn eller for dennes regning, og, som appellanten har anført i sine anbringender, der foreligger ingen direkte forbrugermæssig forbindelse mellem det indiske selskab, som fremstiller udstyret, og vindmølleparkernes bygherrer, eftersom appellanten optræder som mellemmand i dette forhold, således som det generelt er tilfældet i disse kontrakter, dvs. at appellanten er ansvarlig for reparationer og udskiftninger i tilfælde af, at der er problemer med projektet, og komponentproducenten er ansvarlig over for projektlederen (i den foreliggende sag, appellanten) for reparationen og leveringen af nye komponenter, når de komponenter, der er fundet fejl i, skal udskiftes (dette er i øvrigt anført i vilkår 11 i salgs- og leveringskontrakten indgået mellem det indiske selskab og det danske selskab, ejer af appellants aktiekapital). Sammenfattende drejer det sig om en produktgaranti, der er stillet af producenten (det indiske selskab), og en teknisk garanti for et værk (i det foreliggende tilfælde vindmølleparken), som appellanten har stillet over for vindmølleparkernes bygherrer, idet produktgarantien skal være indeholdt i denne tekniske projektgaranti, som den tekniske projektansvarlige skal sikre.
- 32 Det er inden for rammerne af dette sammenløb af ansvarsområder, at fortolkningen af den regnskabsmæssige registrering af transaktionerne, der er indeholdt i afgiftsmyndighedens rapport, skal ske, og ifølge hvilken appellanten: i) har afregnet og fratrukket den moms i Portugal, der vedrører de importerede »erstatningsvinger« ii) ikke har bogført nogen modsatrettet handling eller aktivitet i forhold til de originale »vinger« (som blev udskiftet), og desuden iii) har hyret tredjeparter til at udføre reparationen af vingerne.

- 33 Ifølge afgiftsmyndigheden udgør alle disse aktiviteter økonomiske transaktioner, der i momsmæssig henseende skal kvalificeres som levering af tjenesteydelser leveret af appellantens til det indiske selskab inden for rammerne af produktgarantien.
- 34 På baggrund af samtlige disse forhold er den forelæggende ret af den opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at afgiftsmyndigheden og den appellerede dom med rette konkluderede, at den regnskabsmæssige kvalificering af de transaktioner, som appellantens havde udført for at løse sine kunders problemer som følge af fejl i vindmøllernes komponenter, kunne anses for en tjenesteydelse til fordel for det indiske selskab og ikke som et kundeforhold mellem disse to parter, eftersom appellantens ikke nøjedes med at kræve reparation af de defekte produkter og udskiftningen heraf, men også gennemførte en række tiltag med det formål at reducere de påviste fabrikationsfejl til gavn for sine kunder. Disse tiltag var på en måde også beregnet til at imødekomme det indiske selskabs behov for at reparere de defekte produkter (dvs., at de falder ind under produktgarantien). Der er således tale om forhold, der kan være omfattet af det brede begreb (og residualværdien) af tjenesteydelser, som er fastsat i reglen om anvendelse af moms (CIVA's artikel 4).
- 35 Det kan heller ikke udelukkes, at det er begrundet, når den appellerede dom kvalificerer den nævnte tjenesteydelse som værende mod vederlag i henhold til bestemmelserne i ovennævnte cirkulære nr. 49424 fra momsdirektoratet. Som det er fastsat i bestemmelsen, er det kun den tjenesteydelse, hvori reparationsbeløbet indgår i produktets pris, der kan anses for vederlagsfri. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ubestridt, at transaktionen ud fra et regnskabsmæssigt synspunkt hverken er blevet registreret af appellantens eller af det indiske selskab som et »prisnedslag«, men som fakturering hos førstnævnte, dvs. appellantens (ved udstedelse af debetnotaer), af omkostningerne for det indiske selskab til udskiftning af komponenter (ved nye indførsler) og reparation af disse.
- 36 Disse forhold, der anses for bevist i henhold til den gældende lovgivning, skal afgiftsmæssigt behandles som følger i henhold til cirkulæret (nr. 4): »Når reparationsarbejde udføres af modtageren af dele eller materiale, der ikke er modtaget i god stand, og som ved ansvar, der kan henføres til leverandøren, har forårsaget en debitering eller kreditering ved leverandøren, skal der under alle omstændigheder afregnes moms«.
- 37 Ved indgåelsen af kontrakten sondrede parterne i det væsentlige mellem produktgarantien og garantien for installationen af vindmølleparken ved fordelingen af ansvaret mellem dem, selv om det er korrekt, at der ikke foreligger en sådan forskel over for vindmølleparkens bygherre, eftersom appellantens som teknisk ansvarlig for vindmølleparken påtager sig dette ansvar fuldstændigt.
- 38 Denne overordnede ramme for garantier og ansvar blev imidlertid »ændret« ved den senere aftale, der blev indgået mellem appellantens og udstyrsleverandøren, med det formål hurtigt at løse det konstaterede problem i vindmøllevingerne. Den

løsning, der blev fundet – en aftale, hvorved appellant (i stedet for at »kræve« udskiftning af komponenterne) forpligtede sig til at reparere vingerne og indføre nye komponenter – tilføjer en række »tjenesteydelser« til, hvad der var en simpel produktgarantiforpligtelse. Kvalificeringen af disse »ydelse« i momsmæssig henseende rejser de spørgsmål, der opstår i denne sag, nemlig om artikel 2, nr. 1), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 tillader, at transaktioner som de i hovedsagen omhandlede inden for rammerne af den aftale, der er indgået mellem virksomheder, kan kvalificeres som leveringer af varer og tjenesteydelser, der foretages uden beregning (overvæltning af omkostninger), for så vidt som den sidestilles med en tjenesteydelse, der svarer til at stille garanti for varerne.

- 39 På trods af det ovenstående og efter at overvejet alle forhold har den forelæggende ret konkluderet, at hverken ordlyden af loven (formuleringen af CIVA), Rådets momsdirektiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, eller Den Europæiske Unions Domstols retspraksis entydigt eller klart besvarer de spørgsmål, der er forelagt her.
- 40 I denne henseende er den forelæggende ret af den opfattelse, at selv om medlemsstaternes retter har kompetence til at anvende EU-retten, tilkommer kompetencen til at fortolke »retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer« Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 267, litra b), TEUF. Endvidere bemærkes, således som det tilføjes i artikel 267, stk. 3, TEUF, at »[s]åfremt et sådant spørgsmål [om fortolkningen af retsakter udstedt af EU-institutionerne] rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen«.
- 41 Da den forelæggende ret således er i tvivl om fortolkningen af artikel 2 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977, er den af den opfattelse, at den, inden den træffer sin afgørelse, skal forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.